

ע"פ 7233/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7233/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ג' קרא

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר
שבע מיום 15.09.2020 בת"פ 19-03-24440 שניתן
על ידי כבוד השופט י' עדן

תאריך הישיבה:

ד' בניסן התשפ"א (17.03.2021)

בשם המערער:

עו"ד דורון ברקת; עו"ד יערה רשף

בשם המשיבה:

עו"ד ענת גרינבאום

בשם שירות המבחן לנוער:

גב' טלי סמואל

פסק-דין

עמוד 1

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר שנגזר על המערער - תקופה של 9 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. מעשה העבירה התרחש בסוף שנת 2018, בעת שהמערער היה כבן 16.5 שנים ונפגעת העבירה הייתה כבת 6 שנים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבו הודה המערער, משפחת המערער ומשפחת הנפגעת מתגוררות באותו בנין. המערער נהג לטייל עם כלבו כשהנפגעת מתלווה אליו. במהלך אחד הטיולים הניח אותה המערער על גבי סלע, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה ונגע באיבר מינה שלא בהסכמתה. במקרה אחר הוא הפשיט אותה בחדר ממכנסיה ותחתוניה, נגע באצבעותיו באיבר מינה, השכיב אותה על בטנה במיטה, נשכב עליה וחיכך את איבר מינו באזור פי הטבעת שלה עד שהגיע לסיפוק מיני.

לעמדת הסנגור, יש להקל בעונשו של מרשו מארבעה טעמים מרכזיים: נטען כי בית המשפט לנוער גזר את דינו כאילו היה בגיר ולא קטין; כי בית המשפט סטה מהמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה; כי בית המשפט חרג לחומרה מהעמדה העונשית שהציגה התביעה; וכי העונש אינו הולם את נסיבותיו האישיות של המערער, שמצוי על הספקטרום האוטיסטי.

2. כללי ההרשעה והענישה של בית המשפט לנוער שונים מאלה החלים בבתי המשפט לבגירים. הדבר עולה מהוראות הדין. תפקידו של בית המשפט לנוער להעניק, במסגרת גזר הדין, משקל רב יותר לנסיבות העושה ומסלול השיקום. סדרי הדין והשיקולים לענישה שונים. למשל, ישנו תהליך נפרד טרם יורשע נאשם לאחר שנקבע כי ביצע את המעשים המיוחסים לו, והוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 אינן חלות בכגון דא. אשר לנסיבות העושה, נערכו חמישה תסקירים בעניינו של המערער והוא שיתף פעולה עם שירות המבחן. על פי התסקיר האחרון, הוא המשיך את לימודיו כתלמיד כיתה יב, ושולב בכיתה רגילה בליווי סייעת פרטנית. הוא אף לא היה מעורב באירועים חריגים. המלצה השירות הייתה להימנע מהרשעת המערער, לאפשר לו לבצע של"צ, ולחייבו בפיצוי כספי לנפגעת העבירה והתחייבות. על פי הנטען, כיום המערער מעוניין להצטרף לשירות הלאומי.

יחד עם זאת, גם בית המשפט לנוער אינו פטור מבחינת העבירה ונסיבותיה. מחובתו לשקול את המעשה, ולשקול אותו היטב. בל נשכח כי שניים השתתפו בסיפור המעשה. הור"י נפגעת העבירה הטיבו להסביר, במסגרת תסקיר נפגעת העבירה, כיצד המקרה פגע - ולצערנו ממשיך לפגוע - בנפגעת, שהיא הדמות השנייה בסיפור המעשה. יש לקוות כי הקטינה תמצא את הכוחות להתגבר על החוויה הקשה יחד עם הוריה. קביעת העונש היא תמיד עניין של מידה. בראייה זו, דעתנו היא כי היה מקום להרשיע את המערער, והעונש אינו חמור כלל וכלל. נהפוך הוא, בית המשפט לנוער התחשב בכל השיקולים הרלוונטיים למקרה, ובתוכם ניתן משקל רב גם לנסיבות העושה, והתוצאה העונשית משקפת את האיזון שנערך. אף לא מצאנו כי בית המשפט קמא טעה בכך שקבע כי המערער ירצה את מלוא תקופת עבודות השירות - 9 חודשים - במקום רק חלק ממנה. אכן, על בית המשפט לתת דעתו האם ראוי כי יהיה יותר קטגור מהקטגור, ואולם עמדת התביעה אינה מחייבת אותו. כאן, התוספת של מספר חודשים בגדרי אותה מסגרת מקלה - מתבקשת בנסיבות העניין לנוכח חומרת המעשים. יש משקל לפער הגילים בין המערער לנפגעת העבירה, לחומרת מעשיו, ולמקומה של העבירה במדרג.

3. בהינתן כל אלה - דין הערעור להידחות.

המערער יתייצב לביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות השירות לפני הממונה על עבודות השירות, בתאריך 1.7.2021.

ניתן היום, ח' בסיון התשפ"א (19.5.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט
